

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Keld Albrechtsen, sidste gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Da vi for lidt siden havde en debat om skatte-stop og skatteloft, havde hr. Thulesen Dahl ikke ret stor tiltro til det, når det hed loft. Men han har åbenbart megen tiltro til det såkaldte loft over stigninger af taksterne i den kollektive trafik, som han selv vil være med til at gennemføre engang, hvis strukturreformen bliver gennemført.

Mit spørgsmål er: Hvorfor skal vi leve af veksler på fremtiden? Der må jo være en grund til, at man bebuder et sådant loft engang i fremtiden. Det må jo være, fordi man mener, der er et problem, og når der er et problem, hvorfor vil man så ikke gøre noget ved det nu? Hvorfor skal vi først have et prishop? Det bliver jo resultatet af strukturreformen, og det ved hr. Thulesen Dahl jo også godt.

De nye kommuner og regioner vil sætte prisen op, for det vil de være tvunget til, fordi hr. Thulesen Dahl har taget taksttilskuddet fra dem. Men hvorfor skal de så ikke have det loft nu? Hvorfor skal der gå 2 år, hvor priserne kan eksplodere? Det er altså underligt, og det hænger ikke sammen. Men hvis der skal uddeles kaffeinvitationer, vil jeg også gerne uddele nogle og drøfte det nærmere med hr. Thulesen Dahl, for Enhedslisten vil gerne være med til at finde et flertal for at sikre et loft over takststigningerne her og nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Albrechtsens taletid er udløbet for længst, og så er det hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det har jeg forstået at hr. Keld Albrechtsen vil, og det er derfor, mit ræsonnement må være, at hvis hr. Keld Albrechtsen vil det, fordi det er det bedste, må det næstbedste for hr. Keld Albrechtsen da være, at det kommer, men bare ikke kommer så hurtigt, som hr. Keld Albrechtsen ønsker.

Derfor forstod jeg heller ikke det; han sagde tidligere, nemlig at han er fuldstændig imod strukturreformen. Her er der altså et element i strukturreformen, som hr. Keld Albrechtsen er lige ved at være lidt tilhænger af, så nu skal hr. Keld Albrechtsen til at passe på, for han har jo virkelig tordnet imod strukturreformen. Her er

et element, som man faktisk har lidt sympati for, nemlig at når vi laver strukturen om og nye trafikelskaber, benytter vi helt naturligt den anledning til at sige, at der skal gælde nogle nye regler for prisstigninger i den kollektive trafik.

Og hvorfor nu det? Selvfølgelig fordi vi har set det som et problem, at der har været stigninger langt ud over det, vi synes kan være acceptabelt, og derfor har vi valgt at lave en aftale i strukturreformen med regeringen, så der bliver sat ind over for det. Det stemmer vi altså også for, når den kommer til behandling, men jeg ved ikke rigtig, om hr. Keld Albrechtsen stemmer for den, eller han egentlig mener, det er fornuftigt nok at gøre det, men alligevel stemmer imod, fordi han *skal* være imod.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det den næste ordfører i rækken hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti har tre primære formål med finansloven for 2005. For det første at fastholde en sund og stærk økonomi med en fortsat målsætning om et lavere skattetryk for at sikre de næste generationer de bedst mulige vilkår, for det andet at styrke familierne og især børnefamilierne og for det tredje at investere i fremtiden med fokus på videreuddannelse, forskning og miljø.

Derfor har vi i Det Konservative Folkeparti meget at glæde os over i det forslag til finanslov, som regeringen har lagt frem. Der er styr på den offentlige økonomi, skatterne nedsættes, beskæftigelsen stiger, og der er fortsat rekordoverskud på betalingsbalancen over for udlandet – ja, man fristes næsten til at sige, at det går ufatteligt godt.

Kl. 15.00

Balancen i den økonomiske politik går naturligvis på, at vi på den ene side skal fastholde en stram økonomisk politik, hvor vi nedbringer gælden og dermed letter fremtidige generationer for renteudgifter; vi ønsker med andre ord ikke at sende regningen for nutidens forbrug ind i børnevevselserne. På den anden side skal vi også i en situation med svigtende internationale konjunkturer og en deraf følgende høj ledighed lempe finanspolitikken så meget, at vi kan bidrage til at skabe vækst i økonomien og dermed øge beskæftigelsen.

Den balance har vi sikret dels gennem forårs-pakken, dels gennem det finanslovsforslag, der